

İhlas Koleji

KARDEŞ KISKANÇLIĞI

Kardeş kıskançlığı ve bunun sonucunda çatışma yaşamak son derece normal ve doğal bir süreçtir. Tüm kültürlerde ki ailelerde kardeşler arasında kıskançlık olduğu gözlemlenmektedir. Bu çatışma bireyin dayanıklılık, sabır, uzlaşma ve problem çözme yeteneğinin gelişmesini sağlar. Durum böyle olsa da anne ve babalar çok fazla endişe duymaktadırlar.

Peki bu noktada ebeveynin tutumları nasıl olmalıdır?

İlk olarak çocuk bir kardeşi olmasını istediğini söylese de, ilk doğduğu andan itibaren büyük çocuğa kardeşine alışması için zaman tanımak gereklidir. " Bak senin bir kardeşin oldu ne kadar şanslısın. Abi/abla oldun!" Şeklinde bir tavır sergilenmemeli. Bu şekilde hissetmesi gerekiyormuş gibi algılayarak, aksi bir durum hissettiğinde suçluluk duyabilir. Çocuğun duygularını anlamaya yönelik şefkatli bir yaklaşım olmalıdır.

İki çocuk arasında asla karşılaştırma yapılmamalıdır. "Senin kadar güzel konuşmuyor." Gibi kıyaslamalar biz yetişkinlere normal gelse ve çocuk için ilk başlarda keyifli olacağı düşünülse bile uzun vadede sürekli olarak kardeşi ile kıyaslanacağı fikri ona düşmanca davranmasına neden olabilir. Sadece ebeveyn tarafından onaylanmak ve kabul görmek üzerine kurulu bir benlik geliştirebilir.

Kardeş kıskançlığı duygusuyla savaşmak yerine bu duygunun kabul edilebilir olduğunu belirtin. Çocuğunuza bu duyguyla nasıl baş edebileceğini öğretebilmek adına doğal tepkilerini sabırla gözlemleyin. "Bazen seninle ilgilenemediğim için bana kırılıyor musun?" veya "Kardeşin olunca seni daha az mı sevdiğimi düşünüyorsun?" gibi sorularla yaklaşın, en huysuz ve kavgacı olduğu anda sarılıp kucagina alarak sevginizi ona dokunarak gösterin.

Öncelikle ilk zamanlarda kardeşine karşı söylediği "ondan nefret ediyorum, camdan aşağı atacağım onu" söylemlerine kızarak ya da tepki göstererek karşılık vermemek gerekir. Duygularını anladığınızı ve önem verdiğinizi ifade etmeniz daha doğru bir yaklaşım olacaktır.

Eve yeni bir kardeşin gelmesi durumunda büyük çocuğa özel zaman ayırmak, onunla bireysel olarak zaman geçirmek gerekir. Anne-çocuk günü, baba-çocuk günü yaparak o günü sadece ona ayırmak ve etkinlikler yaparak kaliteli vakit geçirmek çocuğun kendisine kıymet verildiği ve özel hissetmesini sağlamak adına önemlidir. Keyifli vakit geçirmek aile huzurunu da arttıracaktır.

İlk 2 yılda bebeğin temel bakıma muhtaç olduğunu biliyoruz. Bebeğin bakıma muhtaç olduğu kadar, okula yeni başlayan bir çocuğun da aynı derecede yakınlık ihtiyacının karşılanması gerekmektedir. Çocuk kardeşi gibi kendi ihtiyaçlarının da karşılanacağını bilmeli bu sebepten dolayı ona gerekli açıklamaları sabırla yapmak gerekir. "Şimdi kardeşini emzirmem gerekiyor çünkü karnı aç, sonra seninle istediğin o oyunu oynayacağız tamam mı?" Şeklinde kısa ve net açıklamalar yapılmalıdır.

Kardeşler arasında çeşitli sebeplerden anlaşmazlıklar çıkabilir. Anne-baba bu tür olaylarda haklı-haksız ayrımı yapma yerine olaya çözüm odaklı yaklaşmalıdır. O senin kardeşin, sen büyüksün gibi cümlelerle taraf tutmadan ve iki tarafı da suçlamadan çözüm sunulmalı. Hafta çocukları kendi çözümlerini bulmaları için teşvik etmelidir. Hiç çözüm öneremedikleri durumda anne babalar kendi çözümlerini getirebilirler ancak bu iki tarafı da zor durumda bırakmadan ve kendi otoritelerini sarsmadan olmalıdır. Eğer çocukların tartışmaları şiddet boyutundaysa kesinlikle o anda kavgayı durdurulmalı ve bunun hiçbir koşulda kabul edilebilir olmadığı mesajı net bir şekilde verilmelidir.

